

- ewentualnie stwierdzenie, że w dniu wniesienia niniejszej skargi Polska nie ma obowiązku odzyskania pomocy wraz z odsetkami zgodnie z art. 3 tej decyzji, a w konsekwencji, że rzeczony kwoty pomocy z odsetkami nie są wymagalne;
- w dalszej kolejności, ewentualnie stwierdzenie nieważności art. 3 ust. 2 akapit drugi decyzji i przekazanie kwestii odsetek Komisji w celu wydania nowej decyzji zgodnie z załącznikiem A do skargi lub innymi względami, jakie Sąd może wskazać w uzasadnieniu wyroku;
- w każdym razie, obciążenie Komisji całością kosztów postępowania;
- w przypadku umorzenia postępowania przez Sąd, obciążenie Komisji kosztami postępowania na podstawie § 87 ust. 6 w związku z § 90 lit. a) regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji C(2005)1962 wersja ostateczna z dnia 5 lipca 2005 r. (pomoc państwa nr C 20/04, ex NN 25/04), Komisja uznała część pomocy na restrukturyzację udzielonej przez Polskę producentowi stali Huta Częstochowa SA za niezgodną ze wspólnym rynkiem i zażądała jej zwrotu. Skarżąca jest jednym z następców prawnych beneficjenta pomocy; w ramach restrukturyzacji Huty Częstochowa SA przejęła ona niektóre jej aktywa i pasywa, a następnie została odkupiona przez spółkę Industrial Union of Donbass za pośrednictwem jej spółki zależnej ISD Polska. Skarżąca została wymieniona w zaskarżonej decyzji jako jedno z przedsiębiorstw zobowiązanych solidarnie do zwrotu pomocy uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie skargi o częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W zarzucie pierwszym skarżąca stwierdza, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych decydujących o wyniku dochodzenia. Skarżąca twierdzi, że wraz ze sprzedażą aktywów początkowego beneficjenta pomocy niezgodnej ze wspólnym rynkiem na rzecz ISD Polska (i Donbass), sprzedawca początkowego beneficjenta pomocy zatrzymał zysk wynikający z tej i to on powinien zapewnić jej zwrot. Skarżąca stwierdza, że w niniejszym przypadku prawidłowe ustalenie istotnych okoliczności faktycznych związanych ze sprzedażą aktywów Huty Częstochowa, poprzez między innymi Majątek Hutniczy, na rzecz ISD Polska (i Donbass) doprowadziłoby Komisję do stwierdzenia, że z powodu nabycia środków produkcji Huty Częstochowa po cenie odpowiadającej cenie rynkowej pomoc została już w ten sposób zwrócona sprzedawcy. Zdaniem skarżącej, Komisja w ten sposób naruszyła ciążący na niej obowiązek starannego i bezstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła protokół nr 8 do Traktatu o Przystąpieniu (w sprawie restrukturyzacji polskiego hutnictwa stali) ⁽¹⁾ poprzez dosłowną interpretację niektórych jego postanowień, które zdaniem skarżącej powinna ona była interpretować w świetle stawianych im celów oraz przy uwzględnieniu kontekstu ich wydania. Skarżąca dodaje, że zarzucana błędna interpretacja doprowadziła Komisję do nałożenia w decyzji obowiązku zwrotu pomocy państwa uzyskanej przed przyjęciem protokołu nr 8

przez spółki niewymienione w jego załączniku nr 1, który wyznacza osiem przedsiębiorstw — beneficjentów, uprawnionych do otrzymywania pomocy od Polski w drodze odstępstwa od art. 87 i 88 WE. Skarżąca twierdzi również, że ponieważ protokół nr 8 nie stwierdza wyraźnie, że ma on moc wsteczną w odniesieniu do konkretnego okresu, interpretacja dokonana przez Komisję naruszyła kilka zasad ogólnych, jak zasadę niedziałania prawa wstecz oraz zasadę pewności prawa. Skarżąca podnosi, że prawidłowo zinterpretowany protokół nr 8 nie uprawniałby Komisji do żądania zwrotu pomocy państwa uzyskanej przed jego wydaniem przez spółki niewymienione w załączniku nr 1 do tego protokołu. Skarżąca wyciąga więc wniosek, że działając bez podstawy prawnej Komisja wkroczyła w zakres kompetencji *rationae temporis* innych instytucji wspólnotowych.

Zarzut trzeci, podniesiony tytułem żądania ewentualnego w przypadku stwierdzenia przez Sąd, że Komisja właściwie ustaliła okoliczności faktyczne i dokonała prawidłowej interpretacji protokołu nr 8, oparty jest na naruszeniu art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 ⁽²⁾. Skarżąca zaznacza, że wydając decyzję o odzyskaniu pomocy Komisja naruszyła zasady równego traktowania, ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.

W zarzucie czwartym, podniesionym na poparcie ewentualnego żądania stwierdzenia nieważności art. 3 ust. 2 akapit drugi zaskarżonej decyzji skarżąca stwierdza, że Komisja naruszyła rozporządzenie nr 794/2004 ⁽³⁾ w związku z obliczeniem stopy procentowej zastosowanej przy odzyskaniu pomocy w niniejszym przypadku.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 236, str. 948

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE, Dz.U. L 83, str.1

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE, Dz.U. L 140, str.1

**Skarga wniesiona w dniu 18 października 2006 r. —
Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (1000)**

(Sprawa T-298/06)

(2006/C 310/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (Częstochowa, Polska) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bombard, A. Renck i T. Dolde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 sierpnia 2006 r. w sprawie R 447/2006-4 oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „1000” dla towarów i usług z klas 16, 28 i 41 — zgłoszenie nr 4 372 264

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ zdaniem skarżącej co do zasady cyfry nie są pozbawione charakteru odróżniającego i mogą pełnić funkcję wskazówki pochodzenia w ten sam sposób co słowa.

Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, ponieważ zgłoszony znak towarowy nie jest opisowy, gdyż konsumenci skonfrontowani ze znakiem towarowym „1000” umieszczonym na drukach nie będą mogli wywieść jakiegokolwiek informacji dotyczącej cech danych towarów.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2006 r. — Promat przeciwko OHIM — Puertas Proma (Promat)

(Sprawa T-300/06)

(2006/C 310/50)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Promat GmbH (Ratingen, Niemcy) (przedstawiciel: J. Krenzlel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Puertas Proma, S.A.L.

Żądania strony skarżącej

- zmiana decyzji strony pozwanej z dnia 4 maja 2006 r. (sprawa R 1058/2005-1) poprzez całkowite uwzględnienie odwołania,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnie toż znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Promat” dla towarów i usług z klas 1, 2, 6, 17, 19, 20 i 42 (zgłoszenie nr 803 825)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Puertas Proma, S.A.L.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: W szczególności graficzny znak towarowy „PROMA” dla towarów i usług z klas 6, 20 i 39 (wspólnotowy znak towarowy nr 239 384), przy czym sprzeciw został wniesiony wobec zgłoszenia dotyczącego klas 6, 19 i 20.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ ani sporne oznaczenia, ani rozpatrywane towary nie są podobne. W związku z tym w odniesieniu do spornych znaków towarowych nie istnieje jakiegokolwiek prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2006 r. — Hartmann przeciwko OHIM (E)

(Sprawa T-302/06)

(2006/C 310/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Paul Hartmann Aktiengesellschaft (Heidenheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat K. Gründig-Schnelle)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „E” dla towarów należących do klas 5, 10 i 25 — zgłoszenie nr 4 316 949

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia WE nr 40/94